

ΞΕΝΟΙ ΠΟΗΤΑΙ

ΤΡΑΓΟΥΔΑΚΙ

Του Sully Prudhomme

Μέσα στής καρδιάς τό βάθος
ἀγίαρευτος μένει ένας λόνος
εἶνε μυστήριο, εἶν' ἓνα πάθος
τοῦ μόνο ἐγώ τό ξέρω μόνος.

Δεν λέω τίποτα' ποῖός νά γνωρίζῃ
μέσα στό στήθεα τί λύπη ζλεύει,
πόση ἡ ψυχὴ μου κορυφ' διακρύβει,
τί πόρος λῖνω.

Μά ἐξείνη, ξέγνοιαστὴ ἔμπροσ μου περνάει
χαρὰ γεμάτη καὶ χορητεία,
κι' ἄν' ἡ ματιὰ μου παίζει, γελᾷει
ὄμως μὲ πνίγει μιὰ τριζυμεία.

Ἦθελα νάμουναι πάντα σμιά της'
μά πὼς τοῖμά νά τό ζήτησω
τώρα πὸν γνώρισα τὸν ἔρωτά της
τοῦ μου εἶπε ὁ κόσμος νά σιωπήσω...

Κι' ἔτσι γιὰ πάντα στοῦ νοῦ τὰ βάθη
ἀγνόος ὁ ἔρωσ μου πρέπει νά μείνῃ
Κι' αὐτὴ δὲν πρέπει ποτὲ νά μάθῃ
πὼς τὴ λατρεύω μέσα σὲ ὀδύνη.

Μετάφρ. Τάκη Λιακέα

ΠΑΛΙΑ ΑΓΑΠΗ

Του Richard Zozmann

Ἡ παλιά μας ἀγάπη ξανά
ξαγροντά μὲς στὴ μαύρη καρ-
διά μου,
καὶ στὴ γύρω μου μαύρη νυχτιά
ἢ μορφὴ σου ὄλο στένει μτρο-
[στά μου.

Μὲς στό πλάνα μου ὄνειρα-α
[ἀγὰ
νά περνᾷς ξελογιώστου σνοιόνου,
μά ποτές ἢ γλυκεριά σου ματιὰ
δὲ σκορπά τό δίμο μου τὸν
[πόνου.

Κ' ἓνας πόθος μὲ σέρνει ξανά,
ὄσο φεύγεις νά τρέχω κοντά σου,
ν' ἀρκοικίσου ποθὸ σιγαλά
τὴς πλανεύτρας τὸν τόνο λα-
[λιάς σου.

Κι' αἶ, ἀζόμα τρελλός νά φίλω
τὰ μαλιὰ καὶ τ' ἄγνὸ μὲτωπό
[σου,
τότες πιὰ μὲς στό νοῦ μου θά
[βρῶ
μιὰν αἰώνια γαλήνην ἔμπροσ
[σου.

Μετάφρ. Ἀπ. Ν. Μαγγανάρη

ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ Σ' ΕΡΩΤΗΜΕΝΟ

Του Sir J Suckling
(1608-1644)

Γιατί τόσο λυπημένος καὶ γλεηρός, ὁμορφονί μου,
Γιατί τόσο ἄβηφρος;
Ἄν χωριζόμενος σάν εἶσαι, δὲν τὴ συγνᾷς, γιὰ πὲ μου,
Ἔτσι ἄδασ τυχερός;
Γιατί τόσο ἄβηφρος;

Γιατί στέζεσαι σὰ γάγας κ' ἔτσι σιωπηλός, καλέ μου,
Πὲς μου γιατί δὲ μιλάς;
Ἄν μιλόωντας της μὲ χάρι δὲν τὴ συγνᾷς, μισρὲ μου,
Πῶ πολυ βου ὡς φελάς;
Πὲς μου γιατί δὲ μιλάς;

Μαζουά, μαζουά, νύφουτ' σου! Κι' ἀπ' αὐτὰ δὲ συγνιέται,
Δὲν τὴ νιάζει διόλου αὐτὴ;
Ἄν ἢ ἀγάτη μοναχὴ της δὲν ποιεὶ καὶ δὲν τονιέται,
Κάθε ἄλληρη περιττὴ'
Ἄει στό διάβολο κ' αὐτὴ!

Μετάφρ. Νίκου Λαῖδη

νιάτες, ἢ σὲ καίμε!...

Καὶ ὁ Μαλιτζός, εἶτε γιατί φοβήθηκε τὴν ἐπίθεσι, εἶτε γιατί
δεν ἤθελε νά καταστήρῃ τὰ... ἐμπορικὰ του συμφέροντα μὲ τὸν
τόσο, ἀήθεσε τίς δυὸ γυναίκες ἐλεύθερας στήν ἀγκαλιά τῶν στυ-
γῶν των, οἱ ὅποιοι ξανάγναν φίλοι! Μετὰ δυὸ ἡμέρες βήγχανε
μιάλιστα μαζί, μὲ τὸ ἴδιο κοσῆφι, σὲ περρωτικὴ ἐπιχείρησι!

Καὶ ὁ περιγητὴς τελειώνει: «Ἐκτὸς τῶν ἄλλων καὶ πατάδες
καὶ καλόγηροι τῶν Μανιατῶν λαμβάνανε μέρος σὲ περρωτικὴς ἐκ-
δρομῆς:

— Μά πὼς συμβιβάζεται αὐτό, ἠωτοδοσαν οἱ ξένοι περιγητᾶι,
πατάδες ἔοτες;!

— Μά εἶνε γιὰ τὸ λάδι της ἐκκλησίας βλέπετε, ἀπαντοῦσαν.
Πάμε μαζί τους γιὰ νὰ ἐπιστρέψουμε τὴ δεκάτη ἀπὸ κάθε λάφρου,
σὺμφωνα μὲ τὰ ἔθιμα.»

(Οἱ φίλοι τοῦ «Μπουκέτου» δύνανται ν' ἀποστέλλουν πρὸς αὐτό
πρὸς κρίσιν καὶ δημοσιέυσιν διηγήματα, ποιήματα, μεταφράσεις κ.τ.λ.
Τὰ ἔργα αὐτὰ κρίνονται ὑπὸ ἐπιτροπῆς ἐκ γνωστῶν λογίων καὶ ὅσα
ἐκ τούτων εἶνε καλὰ, δημοσιεύονται. Τὰ ποιήματα πρέπει νὰ μὴ ὑ-
περβαίνουσι τοὺς 20—25 στίχους, τὰ δὲ πεζὰ τὰ 3/4 τῆς σελίδος τοῦ
«Μπουκέτου» καὶ πρέπει νὰ εἶνε γραμμένα ἀπὸ τὴν μίαν πλευρὰν τοῦ
ζυγίου. Μικαίωμα κρίσεως διὰ τὰ πεζὰ καὶ τὰ ποιήματα γενικῶς
δρ. Ὡ. Αἱ μεταφράσεις δεκταὶ δωρεάν. Ἐπίσης οἱ φίλοι τοῦ «Μπου-
κέτου» δύνανται ν' ἀποκτήσουν, ἂν θέλουσιν, ψευδώνυμον, ἀποστέλ-
λοντες ἡμῖν δρ. Ὡ διὰ τὴν ἐγγραψιν τούτου).

Σ. Ἰωσὴφ Ἄ κ η ν. Χαροῖμα. Ἀποτυχῶς ἐπιτύχουμε δημοσιεύσεως
κίρηον τόσο τῶν ἑπαρχιῶν δσοι καὶ τοῦ ἔστωτικοῦ. Ἡ φωτογραφία ὅμως
θὰ δημοσιεῖθῃ ὡς χαρακτηριστικὴ Ἰ. Γ. ε ο γ ῖ ο ν, Ἐνταῦθα. Τὸ ποι-
ημά σας δὲν ἐλήφθη ἐπ' ὄψει ὡς μὴ ἀνοδοκίμεον ὑπὸ δικαιώματος κρί-
σεως. Ἀ. ν. Β. α. λ. ἡ γ, Ἐργαστοῖμα γιὰ τὰ καὶ σας λόγια. Τὸ πεζο-
γραφημά σας καλοδοκίμεον, ἀλλὰ ὡς θέμα κοινόν. Ἀ. Β. ἡ τ. α. ν, Ἐν-
ταῦθα. Ἐργαστοῖμα γιὰ τὴ καὶ σας λόγια. Τὸ ποιημά σας δείχνει ὅτι
θὰ μπορούσατε νὰ γράφατε καλύτερα, ἂν καταβάλλατε κάποια προσοχάειν.
Πρέπει νὰ προσέχετε περισσότερο τὸ στίχο, νὰ εἶδατε ἀνοδοκίμεος σὴ δια-
τύπωση καὶ ἐλεγκτικώτερος αἱ θέματά σας. Σ. Ζ. ε ἰ γ ο ν λ. α. ν, Ἐν-
ταῦθα. Ἀπὸ τὸ ποιημά σας δὲ μπορούσατε νὰ βγάλοιμι ἔγγρα. Τὸ δημο-
σιέομα ἰδὲ γιὰ τὰ μᾶς τὸν καὶ οἱ φίλοι μας ἂν ἔχουμε δίκιο.

Μὲς στό βαθύ μυστήριο τοῦ λόγου
ζεῖται ἀλύγιστα ἡ ψυχὴ μου μόνο'
στά μαγικά σκοτάδια ξεπλανεμένο τὸ μυαλό μου
Ἄζοραστο τρέγει εἰς ἐσὲ χουσό μου.
Νύξη ἀνύπτοτο καὶ βαθύ μεθῆσι νοῦθου,
μ' ἄβυσσος ἀποτελεῖ, φέρνει ἀνατοχίλια.
Μονοπάτια ἀγχαλιωτὰ καὶ σομασιμένα φύλλα,
γυροδία πεταλουδιῶν ἔχω εἰς τὸ ἠνεθό μου.
Στὸ κομητηριὸ τοῦ βαθύ ποῦ μὲ κρίσεως χουσό μου.
Ἄλσσεως βαργῆς ταίγρῶσ μου καὶ χροῖο πατρεθό.
Σφαλισανε τὸ μῆμα μου ὡῖμα τὸ δυστυχῆ

Ἄς — Ἄς, Τὸ δῆρμα σας ὡς ἐν τὸν οἰμητό ποτὲ καλό. Μά στό
τέλος τελειώνει μὲ ἠθιζο διῆμα χρηστομῆθεας τοῦ Ἐλληρικῶ Σχολίου
Αὐτό τὸ καισιώφει. Μ. α. ν. ὡ. λ. η γ. Ἄς ε ἰ ο ν, Πειραμά. Ἀπὸ τὰ ποι-
ημάτα σας βλέπουμε ὅτι ἐφοσῶθε ποίλες ἐπιδοσεις ἀπὸ γνωστοῖς ποιη-
τάς καὶ γι' αὐτὸ κάθε ποιημά σας, ἐξωτερικῶς τοιλάτιστο, δὲν ἔχει και-
μῖα ὁμοιότητα μὲ τὸ προφορῶμα. Δὲν προσέζει ὅμως εἶστε νῖος ἀκόμη
καὶ στοῖς νῖος κῶσο πῶ πολλῆς εἶνε ὁ ἐπιδοσεις τόσο λιγώτερος ἐπιχίδη-
ρες εἶνε ὁ πῶς ἔχει ὁ μεγάλος Γάλλος συγγραφεὺς Ἀντοῦ Ζιτ. Τὸ ποι-
ημά σας — ὡς Πλατάνια — καὶ καὶ τὸ δημοσιέομα ἰδὲ:

Πῆρα, μαζουά στὴ ρηματιὰ μὲ τὰ ψηλά πλατάνια
ποὺ ἀνιγνῆτα σάν γιγαντες μοιχαρομένοι στέζουν,
σὰ νὰ τοὺς πῆραν τὴ λαλιά τὸ ζωτικό τὸ βράου,
εἶνε καὶ δυὸ ποῦ χωριστά, τόνα κοντά στό ἄλλο
ἀγχαλιασιμένα φαίνονται σὰ νὰν' ἐρωσιμένα
σὰ νὰ ρουφᾶνε τὸ χροῖο ἀπ' τὴν ἴδια ρίζα...

Κι' ὅταν ξεγυράρι ἐρωτικό περῶσι ἀπὸ καὶ πῆρα
ἀλαριασιμένο σταματᾶ, μὲ θαυμασμό τὰ βλέπει
κι' ἀναρωτιέται σιγαλά: «Σὰν τὴ νὰ παρασταίνουσι;»
Καὶ σάν ἢ ὅρα ἡ γλυκεριά μ' ἐρωτολόγια φύγη,
σὰ νὰ χροικιζὴ τὸ νοῦμι ποῦ λένε τὰ πλατάνια
τρένει ὁ νῖος στήν ἀγκαλιά τὴ νῖα καὶ τὴν φιλαίει
καὶ λῆς ρουφῶν τὴν ἠδονὴ ἀπὸ τὸν ἴδιο πόθο...

Φ. Φωτὶ δ ἡ γ, Ἐδσομα. Τὸ ποιημά σας ἀνεπιτυχῆς. Π. Φ. ο. ν. ε ἰ ἂ ν.
Τὸ ποιημά σας δὲν ἐλήφθη ἐπ' ὄψει ὡς μὴ ἀνοδοκίμεον ὑπὸ δικαιώ-
ματος κρίσεως. Ἀ. Ἀ. ἂ μ. ο. ο. γ. Πὼς θέλετε νὰ δημοσιέομασιν τὴν
φωτογραφίαν βλέπουν, τοῦ ὅσοιου δὲν εἶδαμε ποτὲ οὔτε ἓνα ἔργο, γιὰ νὰ
ἐκτιμῶσμε τὴν τέγγη του; Νομῶσμε πὼς ἔχομε δίκιο. Ἀ. Ἀ. ο. ἂ κ η ν.
Τὸ πεζογραφημά σας ἀνεπιτυχῆς. Φ. Μ. α. ο. ὡ. λ. η γ, Μακροχρόνιος. Τὸ
ποιημά σας ὅχι ἐπιτυχημένο. Πολὺ κοινὸ. Διαβάστε Ἐλλῆρας ποιητάς,
Κ. Κ. Ἐνταῦθα. Ἔχετε δίκιο. Τὸ «Μπουκέτο» εἶνε τὸ καλύτερο πε-
ριοδικὸ τῶν Βαλκανιῶν, τὸ καλύτερο περιοδικὸ τῆς Ἀνατολῆς. Εἶδαμε
καὶ σερβικά καὶ ρουμανικά καὶ βουλγαρικά καὶ τουρκικά εβδομαδιαῖα πε-
ριοδικά, τὰ ὅσοα δὲν μπορούσιν νὰ συγκριθῶν μὲ τὰ ἑλλῆρικά καὶ μάλιστα
μὲ τὸ «Μπουκέτο». Ἔνας τόμος τοῦ «Μπουκέτου» ἀξίζει μὲ μιὰ δό-
κλῆρη βιβλιοθήκη. Ἐ. μ. Ἄ γ ο α η ε ἰ δ ο ν, Ἐνταῦθα. Τὸ ποιημά σας ὅχι
καλό. Ἐκεῖνος ὁ στίχος μάλιστα:

Νοῦθου κλειστά τὰ μάτι μου,
νὰ τὰ φίλης νὰ κλεισοῦν ...

τὴ θέλει νὰ πῃ; Πὼς κλείνουν τὰ... κλεισμένα μάτια; Διαβάστε λοιπὸν
τοῖσων καὶ μὴ βιάζεστε τὰ δημοσιέομα. Σ. ἰ. ε ο γ. Β. Ρ. ο. ἂ σ. ο. ο. ν.
Ἔν καὶ τὰ ποιημάτα σας. Λέγουν ὅμως πὼς καὶ θὰ μ' εὐδοξοῦτε νὰ
ζάμετε μὲ τὸν κυρὸ καὶ μὲ τὴν μελέτη. Μὴ βιάζεστε πρὸς παντός.